

GENÇ İŞSİZLER

C.G.T. nin genç işsizler Komiteleri Meclisi, 60 1 yabancı işçi olan 600 genç delege ile Paris'te 11 Mart'ta toplandı. Fransa'nın dört bir yanından, 72 ildeki 300 komiteden geldiler. 600 delege, 25 yaşından genç 700 bin işsiz gür sesini yankılattı : Genç işsizler, tüm fransız ve yabancı emekçiler gibi krizin yükünü yüklenmek istemiyorlar.

8 saat kadar süren toplantıda yetmiş kadar genç, içinde bulunup yaşadıkları zor şartları anlattılar. Başbakan Chirac ve Patronlar konfederasyonu başkanı Ceyrac işitmek istemiyorlardı bunları. Kamu oyunun da işitmesini istemiyorlar. Davet edildikleri bu meclise gelmediler, ayrılan boş iki koltuk onları bekledi. Önemli değil. Genç işsizler önümüzdeki günlerde patronlar konfederasyonuna yollayacakları bir heyetle seslerini daha gür duyuracaklar.

Toplantının sonunda CGT nin genel sekreteri Georges Seguy yaptığı konuşmasında : « Chirac'ın veya Ceyrac'ın planına yakından bakıldığında, yönleri belirlidir... Hükümet planı, şirketlere yeni vergi vermeme imkanları tanıyor ve onların işten çıkarma imkanlarını kolaylaştırıyor.. Ceyrac'ın planı, patronların birkaç fazladan isteğiyle, Chirac'inkinin aynı... Ekonominin hafifçe yeniden açıldığı varsayımlarına rağmen ; işsizliğin daha da artması sözkonusu ve eğer acil ve ciddi tedbirler alınmazsa, Fransa'da genç işsizlerin sayısı, sonbaharda 1 milyona ulaşacaktır. « Seguy, CGT nin planını » ilk anda haftada 40 satılık iş için, ayda en düşük ücretin 1700 F olması ; ücret kaybı olmadan çalışma süresinin de azaltılması ; emeklilik yaşının erkeklerde 60, kadınlarda 55 olması ve ücretlerinin yüzde 75 ini almaları ; emekliye ayrılanlarla boşalan işlere hemen gençlerin alınması ; personel eksikliği çekildiği kamu hizmetlerinde yeni işler açılması çalışma hızının iyileştirilmesi » diyerek açıklamış ve işsiz gençlerin « yolculuğun parasız olması, meslek eğitimine, hak ; meslek eğitimine katılan gençlere verilen tazminatın artırılması ; diplomaların ve ustalaşmaya tekabül eden bir yıllık çalışmaların tanınması » taleplerini dile getirmiştir.

Daha sonra konuşmasına devam eden Seguy « Gençler, işsizliğe rağmen morallerini kaybetmiyorlar ve işsizliğe karşı mücadele vermek için derleniyorlar.. İktidarın adamları, gençler arasında güçsüzlük ve kadercilik duygularını yerleştirmeyi deniyorlar, bazı sendikacılar ve sağcı politikacılar, gençleri sınıf işbirliği ile uyutmaya çalışıyorlar. CGT, yarına umut ve güvenin, bütün gençliğin, bütün emekçilerle birlikte mücadele etmesiyle olacağını ortaya koyuyor. Mücadele etmek ; bir şeyler kopararak almanın en mümkün yoludur. Sorumlu olmanın, değiştirmek için duruma müdahale etmenin, geleceğe güvenle bakmanın, değişmeyi hazırlayan savaşçılar arasında olmanın yoludur. Değişmeler, değiştirmeler, herkese çalışma ve meslek hakkını garantileyen bir topluma ve gerçek bir sosyal ilerlemeye yolu açacaktır. Mücadele vermek, solun iktidara gelişinin ve bunun sonucunda Ortak Hükümet proramını uygulamasının saatini çabuklaştırmaktır ». Diyerek konuşmasını bitirmiştir.

NİSAN 1976 — N° 12

50 CENT.

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN C. G. T. NİN AYLIK GAZETESİDİR
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

CGT NİN 4 YABANCI İŞÇİLER KONFERANSI 29 - 30 NİSAN

René LOMET, C.G.T. Sekreteri

Yabancı emekçiler, emekçilerin tümü gibi, krizin ; çoğu kez de ilk kurbanlarıdır. Düşük ücretler, güven altında olmamaları, kötü çalışma ve oturma şartları onların gündelik sıkıntılarıdır.

İşsizlik, yabancı emekçiler arasında, fransız emekçiler arasında olduğundan iki defa daha fazla hızla artmaktadır.

Bu yetmiyormuş gibi, İktidar :

— yabancı emekçilerin haklarının eşitliğini, (fransız hükümetinin imzalamayı hala reddettiği Cenevre Antlaşmasında öngörülen) kişisel ve toplu özgürlüklerini kullanmalarını kabul etmemekte,

— oturma kartları konusunda yeni düzenlemeler yaparak gerçek bir baskı politikası uygulamakta,

— Bir çok alanlarda (aile yardımları, emeklilik, meslek eğitimi... v.b....) yürüttüğü ayrımcı politikasına devam etmekte,

— « Fransa'da daha az yabancı işçi olsaydı, daha az işsizlik olurdu » teorisini geliştirerek, ırkçılığın tırmanışına katılmaktadır.

Sanki krizin sorumluları yabancı emekçilerimiz gibi.

Giscard-Dijoud politikası, bunun yabancı emekçiler için sonuçları ve CGT nin öngördüğü çözüm yolları 29-30 Nisan'da Paris'te olacak 4. Milli Konferans sırasında geniş bir şekilde ele alınacaktır. Bu, çalışmalarımız sırasında birincil büyük konu olacak.

İkincisi : « Yabancı işgücü arasında faaliyetlerimizi nasıl daha iyi bir hale getirebiliriz » konusu. Bu bize, çalışmalarımızı elde ettiğimiz başarıları değerlendirmeye, yabancı emekçileri savunmak ve örgütlemek için daha fazla ve daha iyi nasıl çalışabileceğimizi araştırmamıza fırsat verecektir...

Tüm emekçilerin mücadelesinden ayırmadan, yabancı emekçilerin taleplerini savunan bir şekilde, fransız ve yabancı emekçilerin birlikte davranmasını sağlamak sorunu, üzerinde düşünmemiz gereken konulardan biri.

Bu, sendikalarını veya sendika şubelerini yakından izlemeleri gereken yabancı işçilere, sizlere de bağlı.

— Mesela 8 Martta yabancı kadınların sorunlarını,

— Genç İşsizler Komitelerinin Meclisinin 11 Martta olduğunu unutma,

— 18 Mayıs'ta, emeklilerin bölgesel toplantılarında, yabancı emeklilerin talepleriyle uğraşmayı üzerine al.

Ve bilhassa, yabancı emekçileri yakından ilgilendiren genel talepler, iş güvenliği için, ücretler için her gün verilen mücadelelere katıl.

Gayet tabiidir ki, Milli Konferansımız sadece iki konu üzerine olmayacaktır. Yabancı emekçileri ilgilendiren bütün meseleler üzerine, sadece çalışma konusunda değil, hergünkü yaşamımızdan, lojman, foyer... v.b... sorunlar ele alınacaktır.

Konferans, her dil gurubunun hak talebi tasarılarına son şeklini verecektir. Bölgelerde, işyerlerinde konferanstan önce yapılacak olan toplantıları, tartışmaları, konferansları beklemeden, tasarımızı daha iyi bir hale koymak için siz okuyucularımızdan, görüşlerinizi, tekliflerinizi bize göndermenizi bekliyoruz.

Gazetemiz, CGT nin ırkçılığa karşı verdiği savaştan bir çok defalar bahsetti. Konferansta bu konu da tartışılacak, daha fazla, çok daha fazla yapmak gerektiğinin bilincindeyiz. Bundan ötürü 15 Nisan'da ırkçılığa karşı CGT, önemli kişilerin hukukçu, doktor, ekonomisi, bilimci... v.s... nin katılacağı yuvarlak masa toplantısı düzenliyor.

Bunu hazırlamak için, her işyerinde « şahitlik defteri (basit bir okul defteri) » elden ele dolaşacak. Sizlerden, çevrenizde gördüğünüz veya bizzat maruz kaldığınız ırkçı muameleleri bildirmenizi istiyoruz. Gene siz okuyucu dostlarımızdan, gazeteye, karşılaştığımız ırkçı muameleleri yazıp göndermenizi bekliyoruz.

Böylece yabancı emekçilerin onuruna güvenliği ve saygıyı sağlamak için harekete geçmek ve ezici bir dosya oluşturmak mümkün olacaktır.

Fatat, ırkçılığa son verdim için, yabancı ve fransız emekçiler arasında hakların eşitliğini elde etmek için kim olursa olsun bütün emekçilerin taleplerinin karşılanması için bizlere daha güçlü, daha kalabalık bir CGT gerekli.

CGT sendikasının güçlü, örgütlü olduğu işyerlerinde yabancı ve fransız emekçilerin durumu daha iyi. Birlikte aynı sömürücülere karşı aynı kavgayı veriyorlar. Birlikte, başarıya daha önemli imkanlar vermektedirler.

CGT, kısa bir dönemde bir çok yabancı emekçinin de katılacağı 3 milyon üye'ye ulaşmak için bir güçlenme kavgası açmıştır.

Bunun sonucunu geliştirmek için sizlerin de katılacağını gayet iyi biliyoruz.

İşte, 4. Yabancı İşçiler Milli Konferansımızın çalışmalarının ortasında, CGT nin güçlenmek için verdiği kavgadan bunlardan ötürüdür.

René LOMET,
CGT Sekreteri.

İŞSİZLİĞİN SORUMLUSU YABANCI İŞÇİLER DEĞİLDİR

Son günlerde kapitalizmin kendi krizinin, işsizliğin, sorumlusu yabancı işçiler gibi gösterme çabaları yoğunlaşmıştır. Kamuoyunu yanıltmak, emekçileri bölmek için yapılan bu girişimlerin başını patronlar ve hükümet çekmektedir. Başbakan Chirac ocak ayında yaptığı televizyon konuşmasında «fransa'da 1 milyon işsiz, 2,5 milyon yabancı işçi vardır. İşsizlik bu durumda çözümlenemez» demiştir. Hükümetin ve patronların bu tutumu aynı zamanda, bilhassa Cezayirli emekçilere karşı yürütülen ırkçılık hareketlerini de körüklemektedir.

CGT, bu tutuma karşı mücadele vermekte ve çeşitli girişimlerde bulunmaktadı. Bu yolda, CGT genel sekreteri Georges Seguy de başbakanına bir mektup göndermiştir. Mektup şöyledir:

Sayın Başbakan,

Cezayir Cumhuriyetinin temsilcilik ve resmi kuruluşlarına karşı, bu son günlerde Paris, Lyon ve Strasburg'da saldırılar yapıldı. CGT Konfederasyon başkanlık kurulu başka örgütlerle beraber, daha önceki adam kaçırmalara ırkçı cinayetlere eklenen bu şiddet salgınına karşı çıktı.

Bugüne kadar, Cumhurbaşkanının verdiği sözlere, ve sendikamızın çeşitli müdahalelerine rağmen 1 Temmuz 1972 tarihli ırkçılığa karşı yasa yürürlüğe geçirilmemiştir. ırkçı ve faşist kişi ve guruplar yalnız Fransa'da değil, başka Avrupa ülkelerinde, hatta Fransa'dan hareket ederek Cezayir'de bile, ceza görmesinin terörüst eylemler sürdürmektedirler.

Hükümet, Cezayir-Fransa ilişkilerinin daha da kötüleşmesini amaçlayan bu saldırıları yapan kişilere karşı, kim olduklarının bilinmesine

rağmen, şimdiye kadar hiçbir tedbir almamıştır. Cezayir yetkili makamları doğrudan Fransız haber alma servisleri görevlilerini ve eski OAS (gizli ordu örgütü Cezayir'in bağımsızlığına karşı çıkan aşırı sağ bir örgüt) mensuplarını suçlarken, iktidar bu konuda söz söylememeyi tercih etmektedir.

Bütün bunlar olurken, geçenlerde televizyonda da gösterilen konuşmanız, ve de M. Durrafour'un France-Soire'a verdiği beyanattan ülkemizde işsizlik sorununun yabancı işçilerin gitmeleriyle çözümlenebileceği anlamı çıkmaktadır. Ekonomik açıdan doğrulanması imkansız olan bu yargı, tersine, ırkçı ve yabancı düşmanı yargılara yol açmasından ötürü tehlikelidir.

Saldırıların sürdürülmesi, ve bunun doğurduğu gerilimden ötürü acil bir nitelik kazanan tedbirlerin alınması için şiddetle ısrar ediyoruz. Bu tedbirlerin başlıcaları şunlardır:

— Suçluların tutuklanması ve cezalandırılması,

— ırkçı ve faşist kuruluşların yasaklanması, dağıtılması,

— Fransa'daki Cezayir'lilere ait mal ve mülk ile işçiler ve ailelerinin korunması, güvenliklerinin sağlanması, ve haysiyetlerine saygı gösterilmesi.

Bugüne kadar cezasız bırakılmış olan bu, kimsenin tasvibetmediği eylemlerin sona ermesi için hükümetinizin sonunda almayı kararlaştırdığı tedbirleri bir an evvel açıklayacağınızı umar, saygılarımızı sunarız.

George SEGUY,

C.G.T. Genel Sekreteri.

8 MART :

« ULUSLARARASI KADINLAR GÜNÜ »

Emekçiler, her gün şunu biraz daha iyi anlıyorlar; kadınların katılmadığı hiçbir mücadele gerçek bir başarıya ulaşamayacaktır.

Kadın emekçiler, aşağı yukarı 150 Yıldan fazla bir süredir üretim içindeki yerlerini alıyorlar. Bugün bu gerçek daha henüz Fransa'da ki türk kadınları için geçerli değilse de, Türkiye'de olsun yada Almanya'da olsun hemen göze batıverir.

Erkek emekçilerle birlikte, aynı zenginliklerin yaratılmasında çalışıyorlar. Oysa ,kapitalistler ta başından beri kadının çalışma gücünü ucuz işgücü olarak görmüşler ve

ücret ortalamalarını düşürür, mücadelenin hızını yavaşlatır. Dolayısıyla, özellikle erkek işçiler bu tuzağa düşmemelidirler. Kadın emekçinin ücretinin « ucuz » olmaması için erkek emekçilerde onların kavgasına katılmalıdır.

Ancak kadın emekçiler de kapitalistlerin kendilerine zorla kabul ettirmeye çalıştığı bu duruma uysalca boyun eğmiyorlar artık. Mücadeleleri dünyanın her yerinde yükseliyor. Kapitalist dünyanın 1975'i Uluslararası Kadın Yılı ilan etmek zorunda kalması bu mücadelenin somut bir ifadesidir.

Kadınlar, dünya ölçüsünde giderek artan sayılarla ve etkin bir biçimde, barış, demokrasi, sosyal ilerleme mücadelesine katılıyorlar. Ve gitgide güçlenen kadınlar, Kapitalist, dünyaya her geçen gün varlıklarını gösterecekler, 1975 yılıyla gömülmesi gereken bir eğlence olmadıklarını, aksine gerçek ve güncel bir kuvvet olduklarını ispat edecekler.

Fransa'da da her geçen gün biraz daha yoğun, biraz daha çok sayıda büyük patronların, Giscard hükümetinin iflasçı, emekçi halka dayattığı « kemerleri sıkma » politikasına karşı direnişe geçiyorlar.

İşte, Seine Maritime'deki Lipton çay fabrikası, Haute-Savoie'daki Aspro ve Fusalp, ve 8 ay süren direnişleriyle bayraklaşan Grandin fabrikasının kadın emekçileri.

Yabancı kadın emekçiler de bu mücadelenin dışında değiller. İşyerlerinde kadın-erkek, Fransız emekçileriyle birlikte omuz omuzalar. Ücretlerinde ve sosyal haklarında eşitliği sağlamak için kavgaya veriyorlar. Bunun en açık belirtisi de Portekizli, İspanyol, Cezayirli vs.. kadın emekçilerin giderek artan sayılarla CGT'ye katılmalarıdır.

Bir gerçek var ki, artık onu emekçi sınıfı çok iyi biliyor ve gitgide daha iyi anlıyor: bugünkü kapitalist düzende sömürülen, işçi sınıfıdır; ama sömürülenin de meğerse çeşitleri varmış. Evet, Fransız işçi sınıfını alalım ele; bu sınıfın içerisinde en çok kadın emekçiler sömürülür kadın emekçilerden de biraz daha fazla yabancı erkek işçiler sömürülür ve nihayet bunlardan da biraz daha fazla kadın yabancı işçiler sömürülür.

Eşit işe eşit ücret talebinin yanı sıra, yaşama şartlarının iyileştirilmesi, çalışma hızının düşürülmesi, iş süresinin kısaltılması, emeklilik yaşının indirilmesi, kadın emekçilerin taleplerinin başta gelenlerini teşkil ediyor.

Ancak bugün her iki kadından biri bilmektedir ki, kadınların gerçek kurtuluşu, üretim ve değişim araçlarının toplumsallaştırıldığı, ücretli emeğin ortadan kalktığı, bir toplumda gerçekleşecektir.

görmektedirler. Erkek emekçiyle eşit işi yapan kadın emekçiye daha az ücret ödeyerek, hem onu erkek emekçinin karşısına bir tehdit aracı olarak çıkarmışlar, hemde onu daha çok sömürerek sırtından daha fazla zenginlik kazanmışlardır.

ANCAK İŞÇİ SINIFININ BİR KESİMİNDEKİ BİR ZAYIFLIK, İŞÇİ SINIFININ TÜMÜNÜ ETKİLER.

Unutmayalım, kadın emekçiyle erkek emekçinin ücretleri arasındaki fark patronların cebine girmektedir. Bu ise, tüm emekçilerin aleyhine bir durumdur. Emekçiler dikkat etmelidir, nasıl ki Fransa'da emekçi kadınlar eşit iş için eşit ücret mücadelesini sürdürüyorsa, Türkiye'de de köylerde, topraklarda çalışan kadınların emekleri toprak ağalarının cebini şişirmeye kullanılmamalıdır. Erkek işçiye verilen ücret kadın işçiye de aynen ödenmelidir.

Kadın emekçinin, erkek emekçi karşısına « ucuz işgücü » biçiminde bir rakip olarak çıkması, emekçilerin

GİRİŞ BÜLTENİ

CGT' YE ÜYE OLMAK İÇİN :

Soyadı, adı Doğum yılı

ADRES

Çalıştığı yer Çalıştığı yerin adresi

Şehir ve Bölge

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

ÇOCUK PARALARINIZI ALMIYORSANIZ, SEBEPLERİ NE OLABİLİR?

Birçok türk işçisi çocuk paralarını düzenli bir biçimde almıyorlar. Bazen kesiliveriyor ve neden kesildiğini bilmiyorsunuz.

Aşağıda, bu kesilmeleri yorumlayabilen birkaç, neden sıralayacağız. Bunları öğrendikten sonra belki de birçok aksaklıklarını kendiniz düzeltebileceksiniz.

Bölge değişiklikleri

Her bölgenin ve vilayetin kendisinin özel çocuk parası kasası vardır. Dolayısıyla, bir bölge de çalışırken çocuk parası kartınız ve numaranız varsa, bölge değiştirdiğiniz anda bu numara artık geçerliliğini yitirir ve paranız Türkiye'ye gitmez.

Bunu engellemek için ne yapmalısınız ?

1) Kaldığı bölgenin kasası size ödemesi gerektiği parayı tüm olarak gönderdi mi ? Göndermediyse o kasaya bunu bildirmek gerek. Gönderdiyse mesele kalmıyor. Bölge değiştirebilirsiniz. AMA BULUNDUĞUNUZ YERDEN AYRILMADAN ÖNCE çocuk paraları kasasına gitmelisiniz veya yazmalısınız ve o kasadan « KÜTÜKTEN SILME BELGESİ » istemeniz gereklidir. (Fransızcası : CERTIFICAT DE RADIATION).

2) Yeni bölgenize yerleşince, bu yeni bölgenin çocuk paraları kasasına giderek oraya yeniden azımlıyorsunuz. Bunun için size eski kasanın verdiği « Kütükten Silme Belgesi » ni ve şayet aile durumu kağıtlarınızı yenileyeli 6 ay olduysa Türkiye'den yeni aile durumu kağıtları geti,tip hepsini birden, yeni kasaya iletmelisiniz. Bu kasa size yeni bir numara ve kart verecektir ve bundan böyle Türkiye'ye çocuk paralarınızı bu kasa gönderecektir. **Bu muameleyi her bölge değişikliğinde yeni baştan yapmalısınız, yoksa her defa paranızın yollanması durdurulur.**

Yeni kartınızı da alır almaz patronunuza göstermelisiniz. Kendisi numarayı alması lâzım ve her ay çocuk paralarına « Tanıklık Belgesi » ni göndermesi lâzım.

3) **Örnek :** Ahmet, inşaat işçisi. Bir yıl Marsilya'ya yakın bir yerde çalıştı ; yani, 13 numaralı Bouches du Rhône bölgesinde. Çocuk paraları numarası verdi ve ailesi parayı alıyordu. Ahmet artık Paris bölgesine gidecek, yeni bir şantiyede çalışmak üzere. Patronu değişmiyor ama bölge değişiyor. Bulduğu yerden ayrılmadan önce, 13 bölgesinin çocuk paraları kasasına mektup yazıyor. Mektubun üstüne numarasını hatırlatıyor ve kasa'dan bir « Certificat de Radiation » (Kütükten Silme Belgesi) istiyor. Paris bölgesine gelince Ahmet 78 numaralı Yvelines bölgesine yerleşiyor. Paris çocuk paralarına mektup yazıyor, içine « Kütükten Silme Belgesi » ni ve Türkiye'den yeriden getirttiği aile durumu kağıtlarını koyuyor. (çünkü Ahmet son defa Marsilya kasasına aile durumu kağıtlarını Temmuz 75'de vermişti, oysa şimdi Şubat 76, demekki 7 ay olmuş ve yeni kağıt vermesi lâzım yeni kasasına). Tabii kasaya kendi adresini ve iş yerinin adı ve adresini de bildiriyor bunun için patronuna bir kağıt dolduruyor.

Bunları gönderdiğinden bir buçuk ay sonra Ahmet'e yeni bir kart geliyor, üstünde yeni numarası var. Daha biraz sonra da Türkiye'deki ailesi yeniden paralarını almaya baş-

lıyor. Tabii Paris bölgesine ayak bastığı tarihten itibaren ödeniyor parası.

4) **BU MUAMALEDEN HABERİNİZ YOKTU VE BÖLGE DEĞİŞTİRİNCE PARANIZ KESİLDİ. NASIL YAPMALISINIZ ?**

Eski kasanıza yazıp « Kütükten Silme Belgesi » ni istemelisiniz. Size posta ile de gönderirler ; elinize geçince dediğimiz gibi yeni kasanıza göndermelisiniz. Gecikmiş hakkınız olan bütün parayı alırsınız.

Meslek değişiklikleri

İki çeşit çocuk paraları kasası vardır :
1) TARIM meslekleri kasası
2) Bütün öbür meslekler kasası.

Bölge değişikliğinde olduğu gibi meslek değiştirdiğiniz için de çocuk paranız kesilebilir.

Örneğin : Tarım, orman işçisisiniz (bahçıvan, oduncu vs...) ve inşaat'a yada fabrikaya geçiyorsunuz. Çocuk paraları kasanızı da değiştireceksiniz. Az önce anlattığımız gibi, aynı şekilde, eski kasanızdan « Kütükten silme belgesi » (Certificat de radiation) alıp yeni kasaya kayıt olacaksınız.

Bu, aynı bölgeyi terketmeden de olabilir. Şayet hem meslek hemde bölge değiştiriyorsanız, kasanızın vereceği tek « Kütükten Silme belgesi » yeter.

BÜTÜN BU İŞLEMLER SOSYAL SİGORTA KASALARI İÇİN DE AYRICA YAPILMALI (ilerdeki sayılarımızda sosyal sigortalar için ne yapmanız gerektiğini yazacağız).

Önemli birkaç bilgi daha

— çocuk paraları kasasına her hangi bir nedenle olsun, mektup yazdığınız zaman veya bir belge gönderdiğiniz zaman, bu mektubun veya belgenin üzerine çocuk paraları numaranızı yazmalısınız.

— mektup yazınca türkçe yazmayın, çocuk paraları kasasının tercümanı yoktur. Bir arkadaşına veya sosyal asistan'a Fransızca yazdırın. (Bu işlerinizi Belediyelerde veya sosyal servislerde bulunan sosyal asistanlar yapabilirler ; ayrıca bazı yerlerde çocuk paraları kasasının büroları vardır ve içinde çalışan sosyal asistanlar ve memurlar yardımcı olabilirler.)

— Adres değiştirdiğiniz zaman (aynı bölge içinde olsa bile) kasa'ya bildirin. Bir kağıda numaranızı, eski adresinizi ve yeni adresinizi yazın.

— Patron değiştirdiğiniz vakit yeni patronunuza çocuk paraları kartınızı gösterin, numaranızı not etsin. Çünkü her ay, patronlar çocuk paralarına « Tanıklık Belgesi » denen bir kağıt göndermeleri lâzım. Bu kağıdı çocuk paraları ya size gönderir ve siz patrona verirsiniz imzalaması için ; yada patron'un kendisine topluca gönderir ve her ay patron kendisi imzalar ve postalar.

— Paris bölgesinin çeşitli belediyeleri (iç ve banliyö) aynı çocuk paraları kasasına bağlıdır. Yani 75, 78, 91, 92, 93, 94, 95, arasında yer değiştirirseniz çocuk paraları kasanız değişmez, hep Paris'tir. Ama bir tek 77 Seine et Marne bölgesinin kendine öz çocuk paraları kasası vardır. Dolayısıyla, daha önce anlattığımız gibi, şayet 91'den 77'ye geçerseniz veya tersi, aynı kasa değiştirme muamelesini yapmalısınız. 77'nin çocuk paraları kasası MELUN'

de dir. Öbür Paris çevresi bölgelerinin kasası da Paris'te. Adresi :

Caisse d'Allocations Familiales
de la Région Parisienne
15, rue Viala
75750 PARIS CEDEX 15

Bir gün, muamelelerden birini yapmanız gerekirse, şaşırmanın, uzun sürebilir. Sizin için güçlükler ve gecikmeler yaratacaktır. Ama tabii, çalıştığınız bütün ayların çocuk parasını alırsınız.

Her durumda mektuplaşmalarınızı Fransızca bilen bir kişinin yardımı ile yapın.

— Çocuk paraları'nı alabilmek için bir ayın içinde en az 18 gün veya 120 saat çalışmış olmanız gerek. Bundan az çalıştıysanız o ay paranız gitmez.

— İşsiz kalırsanız, « Şomaj »'a « İşsizlik Kasasına » yazılmalısınız. Ve 15 günde bir kartınızı damgalatmalısınız. Tekrar iş bulunduğunuzda bu şomaj kasasından çocuk paraları için bir belge istemelisiniz ve (üstüne numaranızı yazdıktan sonra) bunu göndermelisiniz.

DIKKAT, BU KAĞIDI İSTEMEK VE GÖNDERMEK SİZİN VAZİFENİZDİR. İŞSİZLİK KASASI SİZE KENDİLİĞİNDEN TEKLİF ETMEZ.

Bu işlemi yaparsanız çalışmadığınız ayların parası gider.

— Ücretli izin'e gittiğiniz ay için de « Congés Payés » kasasından bir kağıt göndermelisiniz. Ücretli izin'in dışında aldığınız tatil ayları için çocuk parası alamazsınız. **ÜCRETLİ TATİL HAKKINIZ DA HER ÇALIŞILMIŞ AY İÇİN İKİ GÜNDÜR.**

ASGARI ÜCRET 7,89 a ÇIKTI

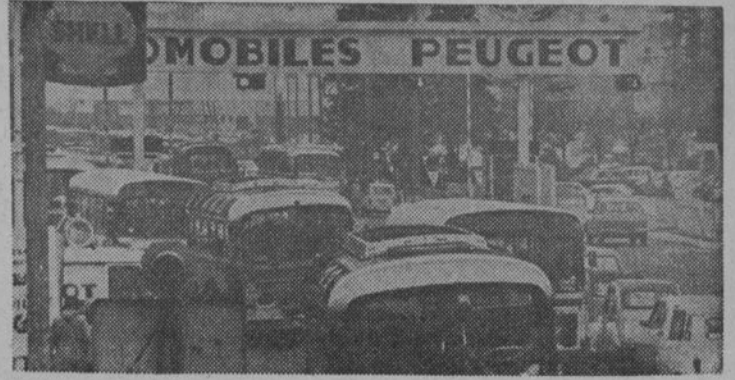
1 Ocak 1976 dan itibaren asgari saat ücreti (SMIC = Meslekler Arası En Düşük ücret), 7,89 oldu. Haftada 40 saat üzerinden ayda ortalama 174 saate karşılık aylık ücret brüt 1.373 F oluyor.

Asgari ücrete göre para alan emekçilerin aylığı.

haftalık çalışma	brüt aylık
40 saat	1.373 F
41 saat	1.411 F
42 saat	1.454 F
43 saat	1.496 F
44 saat	1.539 F
45 saat	1.582 F
46 saat	1.625 F
47 saat	1.667 F
48 saat	1.710 F
49 saat	1.761 F
50 saat	1.813 F

CGT, haftada 40 saatlik çalışmayla ayda 174 saat üzerinden en düşük ücretin (SMIC) 1.700 F olması için mücadele ediyor.

PEUGEOT İŞÇİLERİ MÜCADELEDE

Peugeot'da 35 bin emekçi çalışıyor. 8 bini yabancı emekçi, Yugoslav, Portekizli, Türkiyeli, İtalyan, İspanyol, Cezayirli... Yabancı emekçiler sayıları 21 bin olan O.S. işçilerinin üçte birini teşkil ediyorlar. Fransız kadın emekçilerin de durumu aynı, bantlarda, ağır işlerde çalışanların yüzde 20 si kadın işçi.

Peugeot'da çalışan emekçilerin her gün konuştuğu konu: iş şartlarının ağırlığı, ücretin azlığı, patronun dolapları. Türkiyeli emekçilerin de ağızlarından düşmüyor bu konular, kahvelerde, foyelerde, tercüman ve patronun adamlarının olmadığı her yerde.

Bekar yabancı emekçilerin kaldığı foyer ücretlerini adam başına 32 F artırarak 210 F a çıkardılar. İşçi kişinin kaldığı ufak bir odanın kirası, böylece 64 F artarak 420 F a çıkıyor. Sochaux'da 420 Frank, içinde banyosu, muftağı olan üç dört odalı evlerin kirası. Foyerler bizzat Peugeot'un kendisinin ve foyer kiralalarını, emekçilerin buna karşı çıkmasını engellemek için direk olarak ücretlerden kesiyor.

Dert parmalkla sayılmıyacak kadar çok Peu-

geot emekçilerinin başında. Son olarak patron, işbirlikçi sarı sendikalarla yeni bir meslek sıralaması anlaşması imzaladı. Bu anlaşmaya göre artık OS işçisi yok fabrikada. Eksiksiz hepsine A.F. (Fabrikasyon Memuru) adı verildi. Bantların hızı «çaktırmadan» biraz daha arttırıldı. Bu yeni anlaşmayla, bir yandan bazı emekçilerin meslek derecesi ve ücreti düşürülüyor, öte yandan toydıkları 17 yeni meslek derecesiyle emekçilerin meslek derecelerini gerçekte artışını engelliyerek meslek artışına bağlı ücret artışını çok düşük artışlar haline getiriyorlar.

Bisikletten, arabaya, çekiçten destereye, biçer dövreye kadar her türlü metal üretimle uğraşan Peugeot'un bir de pek duyulmayan bir yanı var. Gazeteciliği. Peugeot fabrikalarında, işyerlerinde çalışan emekçiler haber sıkıntısı çekmesinler diye (!) «Jp» adındaki gazetesini düzenli çıkarmayı unutmuyor. Bu gazete eksiksiz her emekçinin eline ulaştırılıyor. Yabancı emekçiler de «Jp» in kendi dillerinden olanı nasip oluyor. İş saatleri içinde, patronun adamları ve bazı ajan metrisler dağıtıyor bu yayını. İsteyen alıp hiç çekinme-

den işini bırakıp okuyabilir. Kimse bir şey demez ona.

Ama, bir emekçi kazara, CGT nin bir bildirisini, bir yayını okumaya kalkmasın, dünya yerinden oynuyor. CGT militanları keyfi disiplin cezalarına çarptırılarak işten çıkarılma yolları aranıyor.

Daha önce fabrika önünden kalkan, bölgelere giden otobüsler, CGT militanlarının fabrika önünde bildiri dağıtmaları, toplanıp konuşma yapmalarını, emekçilerin bilgilenmelerini engellemek için şimdi fabrika içinden kalkmaktadır.

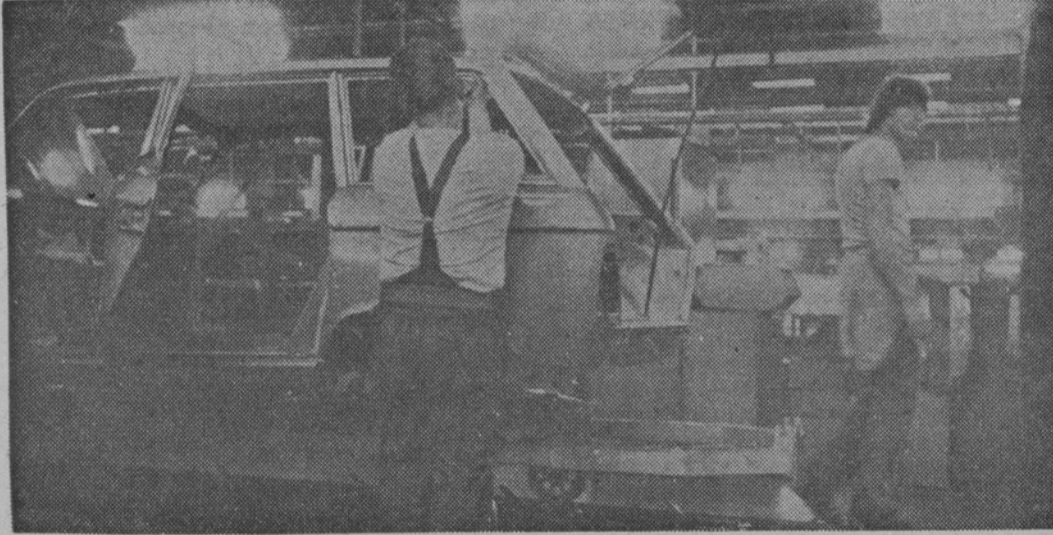
Bütün baskılara rağmen, Peugeot'daki Türkiye işçileri, diğer yabancı ve Fransız emekçilerin tümü gibi gün geçtikçe işin farkına varıyorlar, mücadeleye daha güçlü katılıyorlar. Peugeot'da CGT sendikasına kaydolun Türkiyeli işçilerin her geçen gün hızla artan sayısı, Beaulieu deki bisiklet fabrikasının grevine tüm işçilerin katılımı, bunun açık örneklerindedir.

PEUGEOT BİSİKLET FABRİKALARINDA GREV

Beaulieu-Mendur'deki Peugeot fabrikalarında çalışan 5.600 emekçi CGT ile fabrikaları işgal ederek greve gittiler. Beaulieu de çalışan Türkiyeli emekçiler, Fransız ve diğer yabancı işçi kardeşleriyle CGT saflarında birleşerek mücadele veriyorlar.

5 Mart'ta başlanan grevin 4 üncü gününde, fabrika yönetimi yüz kadar komandoyla giriş kapısını zorladı. Patronun yaratmak istediği bozgunculuk, ve tahrikleri, işçilerin ve CGT nin bilinçlice tavrı karşısında bozguna uğradı, ve işçiler işgale devam etmektedirler.

CGT ile birlikte işgal halinde grev de olan emekçiler başlıca; bütün personel için ayda 300 F ücret artışı, çalışma hızının azaltılması, sendikal özgürlüklerin sağlanması için mücadele vermektedirler. Grev devam etmektedir.

SİMCA CHRYSLER' DE CGT NİN BÜYÜK ZAFERİ

Poissy Mahkemesi Simca Chrysler şirketini, 1971 yılından beri yüzlerce emekçinin ücretleri üzerinden zorla kestiği cezaları geri ödemeye mahkum etti.

Bu uygulama uzun süredenberi, fabrika yönetimi tarafından CFT sendikasının adamlarının işbirliği ile yapılmaktaydı. Simca emekçilerinin üzerinde böylece, inanılmaz bir baskı kurmuşlardı.

Sendikal örgüt olarak sadece CGT buna karşı çıkmıştı. Sadece CGT bunun kanun dışı bir yapıda olduğunu açıklamıştı. Sadece CGT ve militanları cesaret ve yiğitlikle haksızlıklara ve baskılara karşı koydular.

CGT nin militanları ve bir çok emekçi, fabrika yönetiminin ve CFT sendikasının adamlarının saldırılarına, yaralamalarına,

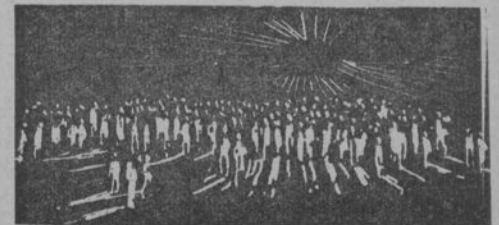
baskılarına karşı boyun eğmediler. Patron, emekçilerin suskunluk içinde kalmasını, kendi çıkarları için verilen mücadeleye katılmalarını engellemek için elinden geleni yapıyordu.

Mahkemenin kararı, hükümetin bu güne kadar sesini çitarmadığı uygulamaları kanun dışı ilan etmekte. Karar fabrika yönetimi ve CFT nin adamlarının suratlarına çarptı.

Bu küçük bir zafer değildir. Bu, işçilerden alınan 15 milyon frankın geri alınmasıdır.

CGT'nin militanlarının, emekçilerin eylemi yeni bir mevzi kazandı. Böylece sendikal örgütümüzün faaliyetlerini serbestçe bütün emekçilerin hizmetinde geliştirebilecek.

Bundan böyle Simca'da çalışan binden fazla Türkiyeli emekçi, binlerce yabancı ve Fransız emekçi seslerini daha rahat ve güven içinde duyurabilme imkanlarına kavuşmaları; mücadelelerini CGT ile birlikte daha da geliştirmelerine ve güçlendirmelerine bağlı olacaktır.

LYON VE VILLEFRANCHE'TA TOPLANTI

RHON (69) bölgesi CGT Metal işçileri federasyonu, 14 Şubat'ta birli Lyon'da diğeri Villefranche'ta iki toplantı düzenledi. Her iki toplantıda sorunlar tartışılmış, daha sonra Yılmaz Güney'in UMUT filmi seyredilmiştir.

Lyon şehrinde, sabah yapılan toplantıya 30 kadar türkijeli işçi katılmıştır. Çoğunluğu Paris-rhon fabrikasında çalışan emekçiler, karşılaştıkları zorlukları, sorunlarını anlatmışlardır. İşyerlerinde karşılaşılan, daha doğrusu, patronun emekçilere uyguladığı çalışma şartlarının ağırlığı en başta gelmekte. Ücretin azlığıyla, bantlarının hızının çokluğu çalışmayı dayanılmaz hale getiriyor. Bu şartların iyileştirilmesi, hak taleplerinin elde edilmesi için CGT nin diğeri sendikalarla ortaklaşa giriştiği mücadele, diğeri sendikaların çeşitli biçimlerde işçilerin çıkarlarına aykırı tavır almaları yüzünden istenen amaca tam ulaşamıyor. Paris-Rhon ve Brand fabrikalarında çalışan türkije işçilerinin çoğunluğu bu durumu göreyek CGT de sendikalaşmışlar. Bu iki işyerinde karşılaşılan bu durumu hepten çözümlenmenin tek bir yolu var, toplantıya katılan işçilerin de kabul ettiği gibi, CGT yi bulduğumuz işyerlerinde, bölgelerde daha da güçlendirmek. Gerçek ortak çıkarlarını korumak ve genişletmek mücadelesinin başarıya ulaşmasını isteyen, hangi milletten olursa olsun, her emekçinin üzerine düşen görev.

Lyon'da çalışan emekçilerin bir önemli derdi de, ailesini getirmek isteyenlerin lojman bulamaması. Lyon prefektörlüğü, türkije işçilerine lojman vermemek için çeşitli zorluklar çıkarıyor. CGT bu konuda çeşitli girişimlerde bulunmuş ve bulunmaktadır.

Lyon'da paris-rhon'da elektrikçi olarak çalışan, CGT nin militanlarından, genç bir türk işçisi gecesini gündüzüne katıp, emekçilerin bütün sorunlarıyla elinden geldiğince, gücünün yettiğince koşuşturup uğraşiyor. Daha şimdiden tüm türkijeli işçilerin sevgi, saygı ve güvenini kazanmış. Emekçilerin çıkarlarını savunmak için örgütlenmelerinde elinden geleni esirgemeyen bu arkadaşımız, işyerindeki personel delegesi seçimlerinde de CGT nin delege adaylarından biri olarak katılacak.

VILLEFRANCHE

Aynı gün öğleden sonra Villefranch'ta yapılan toplantı çok daha kalabalıktı. Çeşitli metal işlerinde ve tarımda çalışan 100 kadar türkije işçisi katıldı toplantıya.

CGT li arkadaşlar, CGT nin genel ve yabancı işçiler için özel taleplerini, ve bu taleplerin elde edilmesi için verilen mücadeleyi anlatarak bu mücadelenin başarıya ulaşması için birleşmenin sendikalaşmanın gerektiği üzerinde konuşmuşlardır.

Daha sonra yapılan tartışmada çeşitli konulara değinilmiş, dertler, sorunlar tartışılarak sendikal mücadelenin nasıl yürütüldüğü üzerinde durulmuştur.

Tartışmalardan sonra vaktin geç olmasına rağmen, toplantıya gelen bütün emekçiler kalarak umut filmini seyretmişlerdir.

Villefranche' bölgesinde çeşitli işyerlerinde çalışan türkijeli işçiler arasında CGT nin sendikal faaliyetlerini geliştirmek, emekçilerin dertlerini çözümlenmek için karadenizli bir işçi arkadaşımız CGT metal işçileri sendikasında aktif olarak görev almıştır. Onümüzdeki günlerde, Villefranche burs dö travayında haftada bir gün CGT nin türkçe permanansı açılacaktır.

Bu karadenizli arkadaşımız, bundan önceki senelerde, işyerindeki grevlerde, CGT li arkadaşlarla birlikte, dönen bantların üzerine çıkıp, bantta çalışan türkije işçilerinin grevlere katılmalarına öncülük etmiş yiğit bir arkadaşımız. Bütün zorluklara ve yıldırmalara rağmen çalışmalarını cesaretle başarıya ulaştıracaktır.

BERLIET'TE MÜCADELE

Lyon Venissieux' deki Berliet fabrikalarında çalışan emekçiler geçtiğimiz günlerde CGT nin sağrısı üzerine sık sık iş yavaşlatımına, saatlik iş bırakımı eylemlerine girmişlerdir. Fabrikalarda frasz, türk ve diğeri yabancı emekçilerin büyük çoğunluğu eylemlere katılmışlardır.

Mart ayı başında Venissieux emekçilerinden oluşan bir heyet, otobüslerle şirket bürolarının önüne gitiler. Monplaisir fabrikasından gelen grupla' da birleşerek, taleplerinin karşılanmasını ve işyeri merkez komitesiyle görüşmelerin bir an önce başlamasını istediler. Yönetim bu istekleri karşılamaya yanaşmamış, fakat bu heyeti kabul etmek zorunda kalmıştır.

Berliet emekçilerinin mücadelesi, ücret artışları, çalışma şartlarının iyileştirilmesinin yanısıra işyerinin millileştirilmesi içindir. Çünkü emekçilerin işlerinin devamı, yeni bir atılım planı gerekçesiyle tehdit altındadır. Hükümet, Renault, Saviem ve Berliet arasında özel bir şirket kurmaktadır. Bu özel şirket iktidarın, yeni atılım planı gerekçesiyle Berliet'e verdiği 150 milyon franka sahip olacaktır.

CGT sekreteri Guy Meyer : « Bu yeni şirketin, merkez işyeri komitesi olmayacaktır. Kamu hesaplarını denetleme komisyonunun bundan böyle bu işlemlere

bakmaya hakkı olmayacaktır. Bunun içinden çıkmak için, Renault, Saviem, Berliet grubunun toptan millileştirilmesini istiyoruz » diyerek CGT nin mücadelesinin nedenlerini açıklamıştır.

Berliet'in son dört senede kârı iki misli artarak sermayesi 300 milyon franktan 500 milyon Franka çıkmıştır. Fakat emekçilerin yüzde 10 luk ücret artışına rağmen, 1973 ten bu yana satın alma güçlerinin düşüşü bu yüzde 10 u kat kat aşılıyor. Sadece bu kadarla da değil, fazla mesailer iptal edildi, yabancı emekçilerin kontratları yenilenmedi. 1975 in ilk 8 ayında, 8 günlük çalışmaya rağmen 16 017 araba yapılarak, fabrikanın üretimi 1972 ye göre yüzde 18 arttı' ılı.

Berliet'in kârına kâr katmak için yaptığı oyunlara karşı emekçilerin verdiği hak mücadelesi başarıya ulaşacaktır.

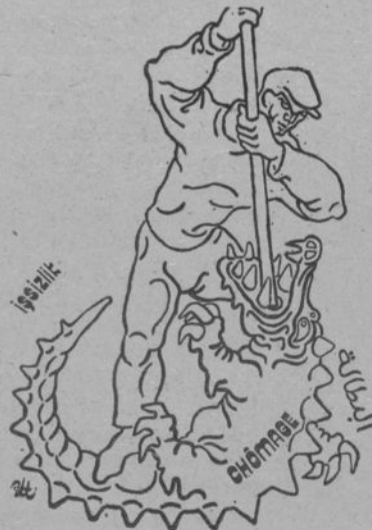
SEINE SAINT-DENIS 'DE TOPLANTI

C.G.T.'nin 29 Şubat 1976 Pazar günü bölgede oturan ve çalışan Türkije emekçileri için düzenlediği toplantıya 50'den fazla işçi arkadaşımız katıldı. C.G.T. Seine St. Denis Bölgesi sekreteri, ve bölgenin Türkije işçileri sorumlusunun yaptığı konuşmalardan sonra, işçiler söz alarak kendi dertlerini dile getirdiler; büyük patronların, ve onların gerici Jiskar hükümetinin « kemerleri sıkma » siyasetine karşı, C.G.T. gibi güçlü bir sendikada birleşmenin

gerekliliği üzerinde durdular. Fransa Türkije'li Öğrenciler Birliğinden bir öğrencinin; Faşist komandoların Tours'da üç Türkije'li öğrenciyi bıçakladıkları haberi öfke yarattı, olay protesto edildi.

15 emekçinin C.G.T.'ye katıldığı toplantıda, daha sonra Türkije'li aşık Garip'in sazi ve sözü, herkesi coşturdu. İşçilerimiz, toplantının sonunda, salonu birleşme, örgütlenme, güçlenme yolunda kararlı bir biçimde terkettiler.

**C.G.T. NİN HAK TALEPLERİ
TASARISI ÜZERİNE
GÖRÜŞLERİNİZİ YAZIP,
YOLLAYIN !**

YE ÜYE OLUNUZ

SENDİKAMIZ CGT'Yİ GÜÇLENDİRELİM

CGT nin Ulusal Konfederasyon Komitesi (C.C.N.) olağanüstü olarak 18 Şubat'ta toplandı. Toplantı, CGT nin 3 Milyon üye için büyük mücadelesinin başlamasıydı. CGT nin Genel Sekreteri Georges Seguy önemli bir konuşma yaparak bu savaşın başlamasının gereklerini anlattı. Georges Seguy'in bu uzun konuşmasını özet olarak aşağıda yayınlıyoruz:

« 37. Kongremizin ortaya attığı ve kitle sendikacılığı anlayışımızı birkaç kelinde özetleyen fikri hayata, günlük sendikal uygulamaya nasıl geçirebiliriz ?

« CGT heryerde ve herkes için ». Cevaplandırmaya çalıştığımız temel sorun bu.

Temel hedefimizin, emekçilerin çıkarlarına hizmet etme sorumluluğunu tümüyle yerine getirebilmek için, Fransa'nın bir numaralı sendikası olan CGT nin daha geniş etkinlik ve eylem olanaklarından yararlanabilmesini sağlamak olduğunu, ilk elde belirtmek gerek.

Sınıf mücadelesinin çetinliği

İster hükümetin en son kararlarına, ister Fransız patronları ulusal konfederasyonunun geçenlerdeki genel toplantısına göz atalım; kemerleri sıkma politikasının, kısıtlama ve baskıların azalmak nerde, daha da artacağını görüyoruz.

İktidarın ve patronların sözcülerinin birbiriyle tam uyum içindeki bildirimleri dışında, büyük ekonomik ve toplumsal sorunlara karşı tutumları da bu gözlemlerimizi doğruluyor:

— Kamu veya özel sektörde, tek taraflı olarak, ücretlerin hileli bir fiyat artışı cetveline göre ayarlanmasının, ve bunun toplu sözleşme görüşmelerinde zorla kabul ettirilmeye çalışılması.

— 7. plan komisyonlarında bütün sendikal önerilerin reddedilmesi.

— Sosyal sigortalara durmaksızın saldırılması.

— İşsizlik ortalığı kasıp kavururken, görevlilerin sayısı azaltıldığından hizmetler giderek bozulmakta ve Bakanlar Kurulu kamu hizmetlerindeki yeni iş arızını yarıya indirmektedir.

İten çıkarmaların ve kısmi işsizliğin yanı sıra, iş temposunun, daha fazla üretkenliğini sağlamak için, patronların keyfince hızlandırılmakta.

İş kazalarının, meslek hastalıklarının ve öldürücü kazaların artışının gösterdiği; çalışma koşullarının kötüleşmesidir.

Bu çıkmaz, sonsuza dek sürmeyeceğine göre, geniş kapsamlı bir toplumsal bunalıma yol açacağı düşünülebilir.

Ortak Program'ı her bir yandan suçlayanlar ne derlerse desinler, sonuçta geniş bir halk birliğinin tek ciddi ve somut temeli olduğu burada da ortaya çıkmaktadır.

Avrupa gericilerine Karşı

« Uluslararası yumuşama » ya rağmen, NATO'yu yeniden canlandırma çabalarını ve Avrupa'da uluslararası bir parlamento kurup, ulusal bağımsızlığın terkedilmesini bu gözlemlerin ışığında ele almak gereklidir.

Böyle bir parlamentoda, kaçınılmaz olarak, gerici güçler, tekeller, uluslararası şirketler, Alman emperyalizminin temsil ettiği ABD emperyalizminin çıkarları egemen olacaktır.

C.G.T., ulusal bağımsızlığı tehdit eden bu girişime karşı, emekçilerin çıkarları doğrultusunda bir tavır takınmıştır. Avrupa'da kapitalizmin egemenliğine karşı, her halkın egemenlik hakkının korunduğu, emekçilerin demokratik ve ilerici Avrupa'sını savunmaktadır.

Cünkü Avrupa kapitalistlerinin koalisyonunun amacı, kendi jüzenlerinin doğduğu bunalımın sonuçlarını emekçilere yüklemek, ve işçi sınıfının, müttefikleriyle birlikte iktidara geçip sosyalizmi kurmasını önlemektir.

C.G.T.'nin bu mücadeledeki doldurulmaz yeri

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, sendikamızı özel sorumluluklarla karşı karşıya bırakmaktadır. Birçok alanlarda CFDT ile işbirliği, bazı alanlarda FEN ile de beraberlik sağlanmıştır. Gerektiğinde, sendikalar ve sol partilerin geniş eylembirliği de oluşturulmaktadır. Ama gericiğin saldırılarını, emekçileri aldatma, uyuşturma, ya da maceralara itme girişimlerini başarısızlığa uğratabilmek için gerekli, kararlı, ve tutarlı sınıf tavrını, sendikal düzeyde alabilecek tek örgüt C.G.T.'dir.

C.G.T. büyük farkla Fransa'nın, birinci sendikasıdır. Emekçi kitesinin güvenini kazanmıştır. Ulusun yaşamında önemli bir rol oynamaktadır.

Ama bütün bunları tekrarlıya tekrarlıya, insan bir yetinme duygusuna kaptırabilir kendini.

C.G.T. üyeleri, C.G.T.'ye güvenenlerin, ona oy verenlerin üçte biri. Bu durumun nedenleri üzerine tartışmak gerek.

Üç çeşit engel

Patronlar ve hükümet adına resmi idareler, sendikal çalışmalarımızı engellemektedir.

● Ayrıca nesnel zorluklar: vardır. Sendikaların bölünmüşlüğü, mücadelenin çetinliği, işsizliğin artışı gibi hal ve şartlara bağlı engeller, sınıf içgüdüsünün, karşı çıkma duygusunun kendiliğinden sınıf bilincine dönüşemesi.

● Bizim kendi eksiklerimiz, ve çalışmalarımızdaki hatalar:

Bu engelleri aşip, sendikamızı güçlendirme mücadelesinde yalnız kendimize güvenmeliyiz.

Emekçilerin, saflarımıza kendiliklerinden katılmalarını beklemek olmaz. Hak taleplerimiz için günlük mücadele daha güçlü bir C.G.T. gerektirir.

Hedefimiz 3 milyon

Şimdiye kadar benzeri görülmemiş bir girişimin eşiğinde bulunduğumuzu kafalarımıza yerleştirelim. Bu girişim, ne zamanla sınırlı, ne de mekânla. Güçlü bir soluk, büyük bir enerji gerek bu çabayı elimizden geldiğince uzun kılabilmek için.

C.G.T.'ye emekçilerin hizmetinde, toplumsal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm yolunda daima daha etkili bir sendikal eylemin gerektirdiği güç ve olanakları verebilme mücadelesi.

Parola; ücretliler için 1976'da hangi sendika geçerli ve gerekli.

Emekçileri sendikamıza kendimiz için değil, onlar için, bütün ücretlilerin çıkarına daha güçlü bir sendikal eylem için çağırıyoruz. Dileklerimizi sunlar:

— Emekçi kitesine Fransa'da sendikal etkinliğin, kazanılan başarıların herkes için yararlı olduğunu anlatmak.

— Patronların yüzde 80 i Fransız Patronları Ulusal Konfederasyonu altı tek örgütte toplanmışken, ücretlilerin yüzde 80 inin sendikası olmasının anlaşılabilirliğini ve yanlışlığını göstermek.

— Bu sendikalaşma eksikliğinden, son

tahlilde emeği sömürerek yaşayan ve zenginleşen sınıfın yararlandığını açıklamak.

— En iyi ücret ve çalışma koşullarının emekçilerin en yüksek oranda sendikalaştıkları işyerlerinde, olduğunu buna karşılık sendikalaşmanın geri kaldığı, yerlerde düşük ücretlere, kötü çalışma koşullarına ve sosyal hakların çiğnenmesine en fazla rastlanıldığını açıklamak.

Bütün emekçilerin çıkarlarının ortak olduğunu ve bu ortak çıkarları korumak için sendikalarda birleşmenin gerekliliğini anlatmak.

C.G.T. nedir

Bu fırsattan yararlanarak sendikamızı tanıtmalıyız.

● Meslek, görez, görüş, inanç, yaş ve milliyet ayırımı yapmaksızın kadın-erkek bütün ücretlilere açık bağımsız ve demokratik bir kitle ve sınıf sendikasıdır.

● Yılmadan, durmadan meslek hak talepleri, yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için, toplumsal adaletsizlik ve eşitsizliklere karşı, yeni bir hayat uğruna mücadele ederek, emekçilerin hak ve onurlarının savunulmasını birinci görevi kabul eden sendikadır.

● Gençliğin umutlarını ve coşkusunu, kadınların kurtuluş, eşitlik dileklerini en iyi dile getiren, her türlü yaş, cinsiyet ve ırk ayırımına karşı kararlı bir mücadele veren sendikadır.

● Kısırlaştırıcı, siyaset üstü tutumun ikiye bölünmesini reddeden, bununla birlikte, ayrıcalıklarını, görevlerini siyasal partilerinkine karıştırmayan en ilerici sendikadır.

● Toplumun en geniş demokrasi ve sosyalizm doğrultusunda mücadele veren, ve bu yüzden Ortak Program'ı sonuna kadar destekleyen sendikadır.

● Uluslararası işçi sınıfı dayanışmasına, emekçiler \ halkların kardeşliğine, barış özlümelerine en sadık sendikadır.

Bu propoganda çalışmalarında, 'La Vie Ouvrière'in, ve yabancı işçiler için kendi dillerinden yayınların dağıtımının önemi büyük olacaktır.

Mücadelede bütün güçlerimizi öne sürelim

Kaydolma işlemini kolaylaştıran yeni bir kart, atılan ilk adımlardan biridir. Her türlü yayın olanağının kullanılması gereklidir.

Her yerel örgüt veya işyeri kümesi, somut koşulların ışığında kişisel katkılarıyla kendi hedeflerini saptayıp gerçekleştirmeye çalışmalıdır.

Merkez olarak bizlerin görevi, mücadelenin ulusal düzeyde yürütülmesinin başlatılmasıdır.

Arkadaşlar,

Patronlar, ve hizmetlerindeki iktidar, gerici çevreler çalışmalarımızı engellemek, eylemimizi baltalamak, her türlü güçlükler çıkarmak için yeterli olanaklara sahiptir.

Ama, bir C.G.T. militanı veya üyesinin, sendikası arkadaşını kaydolmaya ikna etmesini önleyemezler. Militan ve üyelerimizin tümüne, bir tek üye kaydetmenin bile, bir grevi başarıya ulaştırmak kadar önemli bir eylem olduğunu anlatabildiğimizde, mücadelemizin başarı umutları belirmiş olacaktır.

C.G.T. üyelerinin 3 milyonu aşmasının anlam ve önemini bir kez gözönüne getirmek, başlatılan mücadelenin önemini kavrayabilmek için yeterlidir.

Herbirimiz, bu mücadeleye katılmayı bir ödev ve şeref bilmeliyiz.

● 9 AYLIK M.C. İKTIDARI :

- 21 genç öldürüldü.
- 43 silahlı baskın yapıldı.
- 72 lokal ve bina çeşitli saldırı araçları ve patlayıcı maddelerle imha edildi.
- Saldırıya uğrayanlardan 1143 kişi gözaltına alındı.
- 243 ilerici tutuklandı.
- 715 kişi yaralandı.

● A.B.D.'nin Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosundan sonra bir yandan 'milli' silah sanayiini kurdurma çabaları süregelirken, öte yandan Batı

Almanya ile kara ordusu için gerekli silahların ortaklaşa yapımı için görüşmeler yapılıyor. A.B.D.'den de peşin parayla 40 Fantom uçağının alınacağı açıklandı. Ayrıca Brüksel'de yapılan NATO haftasında, Türkiye'nin 1976-80 dönemi savunma planı, NATO sekreterliğine teslim edildi.

● 1976 Bütçesinin oylanmasının arifesinde zamlar birbirini kovalıyor. Çeşitli tüketim maddelerine ve kamu kuruluşlarının mal ve hizmetlerine daha şimdiden % 17-16 oranında zam geldi. Ayrıca, Uluslararası Para Fonu'ndan Türkiye'ye gelen bir heyet, Maliye Bakanlığıyla devalüasyon yapılması konusunu görüşüyor.

● Faşist-gerici karması Milliyetçi Cephe'nin başkanı, 10 Aralık 1975 günü düzenlediği basın toplantısında 64 sayfalık bir metin okudu, milletlerarası komünizm' tehlikesinden bol bol söz ettikten

sonra, hak ve özgürlüklere yeni kısıtlamalar getirileceğini belirtti. Demirel 'faşizme karşı çıkanlar komünistlerdir.' dediği toplantıda son zamanlarda sık sık yaptığı gibi Anayasa'nın yetersizliğinden, demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı bir yolda değiştirilmesi gerekliliğinden bahsetti. Bu arada toplanan Millî Güvenlik Kurulu, hükümetin sıkıyönetim talebini reddetti.

● Milliyetçi Cephe, TRT Genel Müdürlüğünden istifa eden Yalçınbaş'ın yerine bu kez de Atatürk düşmanlığıyla tanınan Şaban Karatas'ı atadı.

● Bu arada, ilerici, yurtseverler üzerine komando ve polis baskıları devam ediyor. Ankara'da komandoların kurşun yağmuruna tuttuğu bir öğrenci öldü. Ayrıca, sınava giden öğrencilerin otobüsünü basan komandolar 4 öğrenciyi yaraladılar. Aynı şekilde Zeytinburnu'ndaki bir eve baskın yapan polisler 20 yaşında bir genci öldürmüştür. Malatya'da ise 3 genç polisler tarafından vurulmuş, bunu protesto için yapılan yürüyüşe polisler müdahale edince çıkan çatışmalarda bir genç ölmüş, 3 ü işçi 7 kişi yaralanmıştır. Seydişehir'de ise ilerici parti, dernek ve sendikaların binaları saldırıya uğramıştır.

● İşçi sınıfının ekonomik ve demokratik hakları için direnişi hızlanıyor. Sheraton Otelinde 400 işçi düşük zam nedeniyle direnişe geçince otel süresiz olarak kapatıldı. Urfa'da İtalyan boru hattında sigortasız oldukları halde sigortaları ücretlerinden kesilen, pazar günleri fazla mesaisi ödenmeden çalıştırılan 62 işçi direnişe geçti. Ancak, yasadışı direniş yaptıkları gerekçesiyle haklarında dava açıldı.

● Geçtiğimiz ay, patronlar ve devlet, işçi sınıfının başına yeni bir çorap örnek için harekete geçtiler. En doğal hakları olan sendikalaşma haklarını ellerinden alabilmek için, devlet kuruluşları peşpeşe işçilerini memur ilan etmeye başladılar. Sosyal

Sigortalar Kurumu ilk elde 20 000 işçisini memur ilan ediverince işçiler direnişe geçti. SSK bunun üzerine özellikle ilerici sendikalara bağlı işçileri topluca işten çıkarmaya başladı. İlk elde DISK'e bağlı Sosyal-İş sendikasına kayıtlı 1428 işçi işten atıldı. Direnişteki işçileri 20 sendika destekliyor.

● Çeşitli memur kuruluşları geçtiğimiz ay içinde bir kurultay toplayarak memurlar için grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak talebtiler.

● DISK ve Türk-İş, ülkede faşizmin yükselişine karşı demokrasiyi savunmak üzere güçbirliği görüşmelerine başlayacaklar. Kemal Türkler güçbirliği konusunda sunları söylüyor: « Demokratik hak ve özgürlüklerden yana olan antifaşist güçlerin demokratik güçlerin güçbirliği çağrısına DISK'in 'hayır' diyemeyeceği açıktır. Bu DISK'in kongre kararıdır. »

TDF NİN 3. GENEL KONGRESİ

TDF (Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu) nun 3. Genel Kongresi, 20-22 Şubat tarihleri arasında Almanya'nın Münster şehrinde olmuştur. Çeşitli örgütlerin, tanınmış kişilerin mesajlar yolladığı kongreye, CGT ve F.S.M. (Dünya Sendikalar Federasyonu) birer temsilci göndermişlerdir.

F.S.M. temsilcisi yaptığı konuşmasında; kapitalizmin genel bunalımına, tekelin yabancı emekçilere karşı uyguladıkları ayrımcı politikaya değinerek FSM'in bu konudaki tutumunu, görüşlerini ve taleplerini açıklamıştır. Sık sık alkışlarla kesilen konuşmasını TDF nin mücadelesinde başarılar dileyerek bitirmiştir.

Fransa'dan giden CGT temsilcisi mesajında, fransa'daki iktidarın ve patronların yabancı işçilere uyguladığı ayrımcı ve baskıcı politikayı ve bu politikanın uygulanışıyla doğan yabancı emekçilerin zor yaşama ve çalışma şartlarını örnekleriyle açıklamıştır. Konuşmasını: « CGT için sömürülen her emekçi, CGT nin, çıkarlarını savunmakla yükümlü olduğu bir ücretlidir... Kapitalist sömürü, kurbanları arasında millet, ırk veya din farkı gözetmiyor. Bu sınıf gerçeği yabancı emekçilerle Fransız emekçilerin ortak çıkarlarını kendiliğinden oluşturuyor. Bu sadece bir sınıf dayanışması örneği değildir, aynı zamanda Fransız emekçilerinin de çıkarına bir tavidir... » CGT nin fransa'daki yabancı işçiler üzerine temel görüşlerine değinerek sürdürmüştür. Daha sonra ayrımcı ve baskıcı politikaya karşı, CGT nin yabancı emekçilerle birlikte verdiği mücadelesine, eylemlerini, taleplerini açıklamış. Fransa'daki Türkiye işçilerinin bu mücadeledeki yerine ve mücadeleye katılışlarını örnekleyerek, konuşmasını bitirirken « TDF nin önümüzdeki dönemde zor şartlar altında vereceği mücadelesinde, çalışmalarında başarılar » dilemiştir.

Kongrede genel olarak Avrupa'da, özel olarak Almanya'daki türkiyeli emekçilerin talepleri, demokratik ve sendikal mücadeleleri ve bu mücadele içinde TDF nin yeri ve çalışmalarını ele alınarak tartışılmıştır. Aşağı yukarı TDF nin çeşitli bölge ve ülkelerden gelen bütün delegelerinin söz alıp konuştuğu, görüşlerini bildirdiği kongrede, geçen kongrelerinde kabul ettikleri TDF nin demokratik bildirgesine yeni katkılarda bulunmuşlar ve bu bildirgenin hayata geçirilmesi için yeni eylem kararları almışlardır. Olumlu ve yapıcı bir hava içinde geçen kongre, Avrupa'daki Türkiyeli emekçilerin krizin yükünü çekmek istemediklerinin; demokratik bir mücadele alanında güçlü bir yansıması olmuştur.

FAŞİSTLER TOURS'DA 3 KİŞİYİ BIÇAKLADILAR

Fransa'nın Tours şehrinde faşist komandolar 3 türkiyeli genci bıçakladılar. Tours şehrinde bir süredenberi gizli açık çeşitli faaliyetler gösterdikleri tespit olunan türk faşistleri, fransadaki ilerici gençlere karşı saldırma cesaretini kendilerinde bulmaya kalktılar.

Fransa halkı, emekçileri, alman faşizmine karşı yiğitçe mücadele vermiş, nice evlatlarını kaybetmiştir. Fransa emekçileri ve CGT faşizmin her türlüüne kesinlikle karşıdır. Faşizmin yeryüzünden kalkması için, faşizme ve faşistlere karşı mücadele veren halklara desteğini ve dayanışmasını eksik etmez.

Çünkü faşizm emekçilerin en kanlı düşmanıdır. Emekçilerin mücadelesini, hak ve özgürlüklerini kan ve ateşle boğmayı dener. Tours şehrinde türk faşistlerinin 3 ilerici gence alçakça saldırısı, bunun açık örnekleri-

rinden biridir. Fakat, Tours'daki emekçi halkın faşistlere cevabı sert olmuştur. 4 Mart'ta CGT sendikasının, sol partilerin, ilerici gençlik ve öğrenci örgütlerinin, yabancı işçi kuruluşlarının, Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliğinin Tours subesinin, ortaklaşa düzenlediği kapalı salon toplantısına yüzlerce Fransız, yabancı ve türkiyeli katılmış ve olayı şiddetle protesto etmişlerdir. Saldırganların tutuklanıp, hakkettikleri cezalara çarptırılması için çeşitli kuruluşlar harekete geçmiştir. Ayrıca 14 Mart pazar günü öğrenci Birliğinin Paris subesinin türkiyeliler için düzenlediği « faşizmi protesto toplantısına » 60 m üzerinde işçi ve öğrenci katılarak olayı şiddetle protesto etmişlerdir.

Fakat bu mesele burada bitmiyor ! Türkiye'deki MHP ve faşist komandoların uzantılarının Fransa'da faaliyet göstermelerini engellemek, bütün türkiyeli emekçilerin üzerine

düşen bir görevdir. Eğer çevrenizde, türk faşistleri gizli açık çeşitli faaliyetler veya örgütler kurmaya çalışıyorlarsa; bunları ve elinize geçirdiğiniz belgeleri en kısa zamanda CGT genel merkezine yollayın.

Türkiye'de bu faşist komandolar ve Milliyetçi Hareket Partisine bağlı kimselerin işlediği cinayetlerin sayısı kırka elliyeye vardı. Türkiye'deki emekçi halkın bunlara karşı duyduğu hoşnutsuzluk güi geçtikçe artmaktadır. Türkiye Cumhuriyet Savcılığı halkın gün geçtikçe artan tepkisi karşısında, MHP hakkında soruşturma açmıştır. Batı Almanya'da bunların yasak olduğu halde MHP nin parti örgütlerini kurmaları bardağı taşırın son damla oldu. Herhalde yakın zamanda Batı Almanya'dan kovulacaklardır. Fransa'da faşistlerin faaliyet göstermesi kanunen yasaktır. Uyanık olalım, çevremizde faşistlerin faaliyetlerini en kısa zamanda bize bildirin.

BAY DIJOD VE TÜNELİN SONU

25 Kasım günü, Cumhurbaşkanı'nın, bakanların, ve Bay Dijoud (Diju) nun sözlerini yalanlayan bir kararname çıktı. Bu kararname; onların gözboyayıcı sözlerinin yanısıra, sürekli kriz sırasında uygulamak üzere yeni baskı tedbirleri getirdiklerini ispatlıyor.

BU KARARNAME, hangi kategoriden olurlarsa olsunlar, yabancı emekçilerin bir kez işlerini kaybettiler mi, çalışma kartlarının yenilenmemesini mümkün kılıyor.

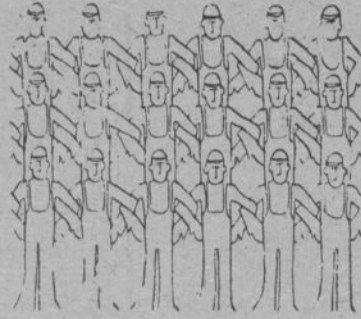
Sınırsız süreli normal kartlar, ve yine süresi sınırsız, bütün ücretli işlerde çalışmaya izin veren kartlar, bundan sonra verilmeyecek.

Böylece, yönetmeliğin sözümlerine ona « özgürleştirilmesi » sözlerinin tersine, şimdiye kadar görülmemiş güçlükler çıkartılıyor yabancı emekçilerin karşısına.

2 Aralık Pazartesi günü, bir CGT-CFDT ortak heyeti Bay Dijoud'ya gitti.

İktidarın baskı siyasetini ve Yabancı İşçiler Devlet Bakanı'nın sendika konfederasyonlarının temsilcileriyle görüşmeyi reddedini, protesto ettiler.

Heyet, aynı şekilde Yabancı İşçi komisyonu'nun artık toplanmayışını, Bölgesel Yürütme Komitelerine, özellikle yabancı emekçileri karşılama, ağırlama gibi sorunlarda fikir danışılmasını da kınadı. Bu karşılama, ağırlama işi gitgide büyük şirketlerine eline bırakılıyor: bankalar, yüksek dereceli memurlar, vs... Oysa, bunun masraflarının büyük bir kısmı F.A.S. (Sosyal Faaliyetler Fonu) ndan karşılanmakta. (F.A.S. ise esas olarak Aile Yardımları Ulusal Sandığı'ndan besleniyor).

Bay Dijoud'ya şu soruyu sormak lazım: Fransa'da ırkçılığa karşı bir kanun olmasına rağmen (bu kanuna uygulanmamaktadır), şu son dönemde şiddetini gittikçe arttıran saldırı ve ırkçı kampanyalara karşı nasıl bir tedbir düşünüyorsunuz?

Bay Dijoud, bunlara karşı tedbir almaya pek kararlı görünmüyor, kendisine bu soruyu yönelten heyete « Gidip İçişleri Bakanı'nı görün ». Yollu bir cevap verdi. İçişleri Bakanı'nın ise, yabancı emekçileri korumak yerine, ırkçı saldırılarla giderek daha fazla karşı karşıya kalmalarından menenlik duyduğunu, açık.

Aynı biçimde, Bay Dijoud'un bütün o güzel sözleri, Fransa'nın Uluslararası çalışma Konferansı'nın haziran ayında Cenevre'de imzaladığı Uluslararası Anlaşma'yı kabul etmesini gerektiriyor. Oysa, 21 Kasım kararname, bu Anlaşma'nın özüne ters düşmektedir.

Belki de, Bay Dijoud'un Fransa'nın bu Anlaşmayı uygulayacağına dair hiçbir garanti verememesinin sebebi de bu.

Yabancı İşçiler Devlet Bakanı bunaltan sorular bunlar.

MEKTUP KÖŞESİ

BİR MEKTUP, BİR ŞİİR

C.G.T. Konfederasyonluğuna, Bizler, aşağıdaki açık adreste en zor şartlar altında temiz maziyle çalışan Türk emekçileriyiz. Bildiğimiz gibi Fransızca bilmediğimiz için çok zorluk çekiyoruz. Çevremizde dil kursu olmadığı için kursa gitme yeteneğimiz yok. İşte bu zor şartlar altında Federasyonunuza bağlı bir şubenize üye olduk. Üyelüğümüzü 7 aydır sürdürüyoruz. Çalıştığımız SICA KOMTE SERUM'un direktörü emperyalist emellerle hergün biraz daha baskısını arttırıyor, ille sendikanızı değişsin diye. İş yerine bir sendika getirdi, anladığımız kadarı sarı sendika olduğunu

seziyoruz. Fakat dil bilmediğimiz için gidip Vezul'daki temsilciliğinize derdimizi anlatamıyoruz. Patron da bundan yararlanıyor. Buna rağmen, patronun ve direktörün emperyalist emelleri bizleri C. G. T.'den koparmaya güçleri yetmeyecek. Varolsun C.G.T.

Sizlerden ricam şu ki, aylık Türkçe bültenlerinizi bizlere gönderin, abone olalım. Aramızdaki bağların kuvvetlenmesine, ve çevremizdeki Türklerin sendikal faaliyetlerinin kuvvetlenmesine işik tutmuş olacaksınız.

Saygılarımla.

Vezul'dan bir işçi.

GURBET ELDE

Dhuizon'dan yazan Faki arkadaşımız uzun bir şiir göndermiş bize. Bazı bölümlerini yayınlıyoruz :

Faki yine kalem aldı eline
Gurbet elde kimler girer salına
Şu yalan dünyada kendi yanına
Yine yoldas ararım gel deyu deyu

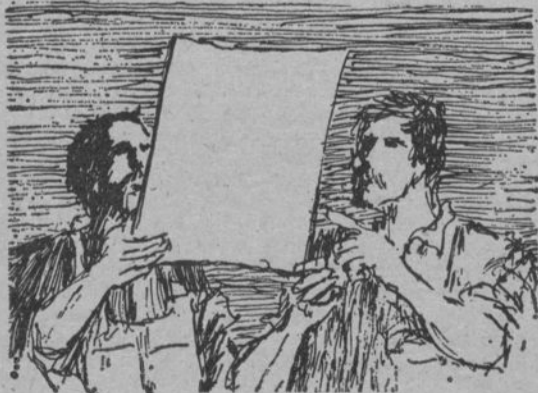
Rüzgâr eser, yağmur yağar
Karlar erir seller akar
Bu garipler işte orda yatarlar
Bir gözlük sunarım gör deyu deyu

Yoldaş, işçiler işten kovuldu
Sağım solunu alacaklılar doldurdu
Yavru yazmış ekmek gözü doluktu
Dostlar ağlar hadi devrim deyu deyu

Gelin görün sabah işten kovulanları
Hasta halimize gülenleri
Emiciler, bize küfür ederler
Gelin görün yoksul emekçileri

İşte satılmışlar derler bizlere
Satılacaklar var daha geride
Yürek yanıyor, ana, baci, yoldaş hasretiyle
Biz gurbet elde bir lokma ekmek derdinde.

IRKÇILIĞA, AYIRIMCILIĞA SON !
İŞ TEMİNATI, İŞSİZLİK KONUSUNDA
EŞİT HAKLAR İSTİYORUZ !

ARKADAŞ
BU GAZETE SENİNDİR,
OKU, OKUT.
ELDEN ELE İLET.
YAZI VE ELEŞTİRİLERİNİ
GÖNDER.
İŞYERİNDEKİ SORUNLARI
YAZ.

TÜRK İŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10ème. BOTZaris 86-50
Imprimerie Lensoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers
syndiqués
Directeur de la publication: TANGUY. Aubin
N° Commission Paritaire 158 D 73

CGT

Confédération Générale du Travail
213, rue Lafayette, PARIS 10me

FSM

TÜRKİYE EMEKÇİLERİNİN ORTAK HAK TALEPLERİ TASARISI

Bu tasarı 29-30 Nisan'da Paris'te yapılacak olan, yabancı işçilerin sorunları üzerine CGT nin 4. Ulusal Konferansı nedeniyle tartışmaya sunulmakta ve yapılacak tartışmalardan sonra Konferansta son şekli verilecektir.

CGT, yalnızca değişik uluslardan emekçiler arasında değil, yabancı emekçilerle fransız emekçiler arasında da tüm ayrımcılığa son verilmesi gerektiği görüşüyle:

Yabancı emekçilerin iş bulma, oturma şartları, sosyal ve sendikal hakları, özgürlükleri; demokratik ve sosyal nitelikli bir yabancı emekçiler yönetmeliği meydana getirilerek garanti altına alınmalıdır.

Yurt dışına çıkmak zorunda kalan türkiye emekçilerinin; kendilerinin ve ailelerinin çıkarlarına uygun kararların fransız ve türk hükümetleri tarafından alınmasını gerektiren özel sorunları ve istemleri vardır.

● Diğer yabancı işçiler ve fransız ücretlilerinin tümü gibi, Türkiye işçileri de krizin yükünü çekmek iste-

miyorlar. CGT nin 39. Kongresinde (Le Bourget, 22-27 Haziran 1975) kabul edilen eylem programında yer alan genel hak taleplerinin karşılanmasıyla ilgilidirler.

● CGT nin 39. Kongresinin eylem programına dahil edilen « Fransız ve yabancı emekçilerin çıkarına bir yabancı emekçiler politikası için » başlığı altındaki « CGTnin Hak Talepleri Belgesi »nde yer alan taleplerle ilgilidirler.

● Aynı şekilde, Uluslararası İş Koferansının 60. oturumunda kabul edilen yeni uluslararası araçlarla, özellikle « fırsat ve muamelede eşitlik » üzerine olan Anlaşma ile de ilgilidirler. O halde Türkiye emekçileri de, fransız hükümetini bu metinleri onaylamaya ve uygulamaya zorlama mücadelesinin içindedirler.

ÖZEL HAK TALEPLERİ

Türkiye işçilerinin ve ailelerinin, fransızca bilmemelerinden doğan, hayatın bütün alanlarında gerekli asgari temaslara bile kurmak olanaksızlığı, zor bir şekilde yaşamakta ve bu, iki özel istemi ortaya çıkarmaktadır:

● O.N.I. (Ulusal Göç Bürosu) tara-

findan düzenlenecek pratik ve idari, daha eksiksiz kılavuzlarla, Türkiye'den hareket etmeden önce işçi ve ailelerine gerçek bir ön karşılama.

● İşçilerin gitmeleri gereken bütün yerlerde bir çevirmenler sisteminin gereği.

Geliş

Türkiye emekçileri, Fransa ve Türkiye'deki temsil hakkı olan sendikal örgütlerin kontrolü altında Ulusal Göç Bürosundan (ONI) yardım görmeli ve ONI, işe alınma, sunulan gerçek iş konusunda bilgilendirme, Türkiye'de ön karşılama, giriş, Fransa'da emekçilerin ve ailelerinin ağırlanması, geçici yerleşme ve Türkiye'de oturduğu yerden işyerine kadar parasız yolculuk konularında tek yetkili kuruluş olmalıdır.

— Türkiye işçilerinin işe alınması ve yerleşmesi için tek yetkili kuruluş İş Bulma Kurumu (A.N.P.E.); ücretlere, meslek derecelemesine, çalışma süresi ve şartlarına dair kanunlara ve uzlaşmalara dayalı kuralların uygulanmasını izlemeli ve bütün ayrımcılıkları reddetmelidir.

— Çalışma kontratları her iki dilde, fransızca ve türkçe hazırlanmalı ve

bir örneği her durumda işçide kalmalıdır.

Kontratlar, ilgili işçiye, fransız emekçilerinin sahip olduğu tüm hakları ve özellikle eşit değerli bir iş için eşit bir muameleyi garanti altına almalıdır.

— Bir çok işveren, Ulusal Göç Bürosuna (ONI) ödemeleri gereken geliş masraflarına katılma paylarını, yasal olmayan dolambaçlı yollarla türk işçilerinden kesmektedirler. Bu değişen miktardaki paranın gerçekten işverenler tarafından ödenmesi için tedbirler alınmalıdır.

— Fransa'ya yeni gelen her Türkiye işçisine, ONI'nin kontrolü altında uygun bir lojman, işverenler tarafından sağlanmalıdır.

— Fransa'ya ailelerini getirmek isteyen bütün türkiye işçileri hiç bir kısıtlanmayla karşılaşmaksızın bunu

Aileler

Türkiye işçilerinin aileleri, kamu kuruluşlarının tüm sosyal hizmetlerinden yararlanabilmelidirler, özellikle:

● Sosyal sigorta kapsamına girmeyen konularda sağlık yardımları
● Sosyal ve ailevi yardım (gaz, elektrik, kömür masraflarına yardım).

● Yaşlılara ve sakatlara yardım.

● Kalabalık ailelere indirimli yolculuk kartı.

● Ailelerin zor durumları göz önüne alınarak anneleri ve çocukları koruma genişletilmelidir.

Kadınlar

● Ulusal göreneklerine saygı göstererek, türk kadınlarına ve genç kızlarına yönelik sağlık ve kültür çalışmaları geliştirilmeli.

● Türkiye kadınlarının okuma yazma (aide medicale).

ma öğrenmeleri ve mesleki eğitimleri için de özel tedbirler alınmalı.

● Türkiye kadınları, diğer tüm göçmen kadınları gibi hamile kadınlara öncelik kartlarından yararlanmalıdır.

Milli dayanışma fonu

Şimdiye kadar yirmiye yakın ulusa olduğu gibi, Fransa'daki yaşlı türkiye işçileri, türkiyeye geri dönseler dahi,

Milli Dayanışma Fonu'ndan yararlanmaktadırlar.

Göçmen işçiler için sosyal faaliyetler fonu (F.A.S.)

Sosyal Faaliyetler Fonunun (FAS) olanakları yabancı işçilerin ve ailelerinin ihtiyaçlarına cevap verebilmeli ve masrafları yalnızca devlet ve patronlar tarafından karşılanmalıdır. Bütün yabancı işçilerin uğradığı ayırım-

dan yararlanarak, Sosyal Faaliyetler Fonu'nun Aile Yardımları Kasalarından milyarlarca frangı almasına son verilmeli ve bu para aile yardımları kasasına geri verilmelidir.

Ücret ve ödentilerin memlekete gönderilmesi

● Emekçiler ve Türkiye'deki yakınları için uluslararası posta havalesiyle sosyal ödentilerin, gelirlerin, emeklilik maaşlarının ücretsiz olarak gönderilmesi genelleştirilmelidir.

● Ücretlerin, sosyal ödentilerin, gelir ve pansiyonların gönderilmesinde tercihli bir para değişim sistemi uygulanarak, parasal çalkantıların dışında tutulmalıdır.

Fransa-Türkiye arasındaki anlaşmaların yeniden ele alınması

Fransa-Türkiye arasındaki anlaşmalar yeriden gözden geçirilmeli ve iyileştirilmelidir; özellikle Sosyal Güvenlik Anlaşması Türkiye ve Fransız emekçileri arasında eşit bir uygulama temeli üzerinde geliştirilmelidir.

Yapılacak görüşmelere, fransa ve türkiye'deki temsil yetkisine sahip

sendikalar katılmalıdır. CGT bu toplantılara katılmayı talep etmektedir.

● Avrupa ekonomik topluluğuna üye ülkelerden gelen işçilere tanınan hakların türkiye işçilerine de tanınması, hakların eşitliği yönünde ilk aşama olacaktır.

PARIS, ŞUBAT 1976.

Sosyal ve ailesel haklar

Sosyal ve ailesel ödentiler

Fransa'daki Türkiye işçileri, çalışmalarında fransız kanunlarına ve sosyal sigortaya kayıt ve aidat ödemeye gelince fransız işçilerle aynı şartlara tabidirler. Sosyal ödentiler ücretin bir kısmını oluşturduğu halde, özellikle aileleri Türkiye'de olanlar, büyük bir ayırimcılıkla karşı karşıya kalmaktadırlar. Gayet doğal olarak, fransız kanunlarının öngördüğü bütün ödentilerden aynı miktarda yararlanmaları gerekir. Başlıca:

● Aylık Ücret (emekçinin çalışmıyan eşine).

● Yasaların öngördüğü ve öngörmediği ödentiler.

● Mevcut Fransa-Türkiye Sosyal Güvenlik anlaşmasında yer almayan, aile reisi öldüğü takdirde eşi ve çocuklarına aile ve sağlık tedavisi ödentilerinin devamı.

● İş kazası geçirenlerin, sakatlananların, emeklilerin ve işkazasında ölenlerin eş ve çocuklarının Türkiye'ye dönme durumunda; aile, ve sağlık tedavisi ödentileri devam etmelidir.

● Çocuk paralarının; birinci çocuktan itibaren ve Fransa'da oturan ailelere ödenen kadar olması, çocuk sayısı sınırlandırılmadan ödenmesi.

● Fransız Cumhurbaşkanının 4 Eylül 1975 te ilan ettiği, çocuk başına 126 Frank okulların açılış özel primi ile çocuk başına bir kerelik 250 Franklık prim, Türkiye'de oturup fransız sigortasından ödenti alan çocuklar için de ödenmelidir. Gelecekte de bu çocuklar, bu çeşitten olağanüstü veya sürekli bütün primlerden yararlanmaktadırlar.

● Memleketine dönen ve Türkiye'de sigorta'dan yararlanamıyan emeklilerin sağlık sigortalarının devam etmesi.

● Türkiye'de izinde buldukları sırada hastalananların gündelik tazminatlarının ve sağlık masraflarının ödenmesi.

● Ücretli izin ve yolculuk sırasında tedavi için gerekli olan evrakın basitleştirilmesi.

Yaşlı ücretli emekçilere ödenen yardım, yalnız fransız kanunlarına göre sigortalı olup Türkiye'ye dönen yaşlı türkije işçilerine de ödenmelidir.

Türkiye işçilerini, hakları olduğu halde avantajlardan kısmen veya tamamen mahrum bırakan her çeşit ayırimcılık, özellikle sosyal fonlardaki ayırimcılık, tamamlayıcı emeklilik Kasalarının iç yönetmeliklerinden kaldırılmalıdır.

Türkiye'ye dönme durumunda, çeşitli ön emeklilik sistemlerinden yararlanma devam etmelidir.

Sosyal haklar ve ödentiler konusundaki işlemlerin tümünü kolaylaştırmak için.

● Büyük işyerleri ve şantiyelerde Aile Yardımları Kasaları memurluklarının açılması.

● Bütün kağıtların (formülerlerin) iki dilde yazılması.

● Kayıt işlemlerinin basitleştirilmesi (Özellikle kızkılık soyadı konusunda).

● Fransız Türk anlaşmalarıyla ilgili işlemlerin merkezilikten çıkarılıp çeşitli kasalar seviyesine taşınması.

gerçekleştirebilmelidir. Kendilerine, geri kalan fransız halkını zarara uğratmaksızın, kirası uygun bir lojman verilmelidir.

— Türkiye işçilerinin ve ailelerinin oturdukları yerden, Fransa'da gidecekleri yere kadar olan yolculuklarının parasız olması temin edilmelidir.

Oturma

Oturma ve Çalışma izinleri idari zorluklar, tedirginlikler çıkarılmadan verilmeli ve yenilenmeli ve, tek bir kart halinde birleştirilmelidir.

— Resmi muameleler nedeniyle kaybedilen zamanlar, çalışma zamanı gibi ödenmelidir.

— İşsizlerin, hastaların, iş kazası geçirenlerin ve iş kazasında sakatlananların, işsiz gençlerin oturma kağıtlarının yenilenmesi, garanti altında olmalıdır.

— İşini kaybetmek, hiç bir durumda, çalışma ve oturma kağıtlarının kaybına yol açmamalı.

İş bulma ve çalışma şartları

Göçmen Türkiye işçileri, CGT nin eylem programı ve Hak Talepleri Belgesinde yer alan bu konudaki taleplerin karşılanmasına özellikle bağlıdır.

Ayrıca aşağıdaki maddeleri talep etmektedirler:

● Türkiye'den hareket etmeden önce, yeni işlerine ve çalışma şartlarına uyan bir ön mesleki eğitim ve fransızca dilini öğrenim kursları.

● Türkiye'de alınmış mesleki diplomaların tanınması.

● İş sağlığı ve güvenliği garanti altında olmalıdır. Türk işçilerinin bulunduğu çalışma yerlerinde güvenlik tedbirleri türkçe yazılmalıdır. Kanun, işverenleri buna mecbur etmelidir.

● İş kazalarının ve mesleki hastalıkların çok sayıdaki kurbanları arasında olan Türkiye işçilerinin, eski mesleklerine tekrar uyabilmeleri veya yeni mesleklerine uyabilmelerini fiilen mümkün kılmak için özel tedbirler de alınmalıdır.

● Toplu sözleşmeler tarafından öngörülen ücretli izin ve ailevi nedenlerden ötürü olağanüstü izinde; Türkiye emekçileri, memleketlerine giderken, çalışma kontratının bozulma-

— Oturma ve çalışma kağıtlarının verilmesini veya yenilenmesini reddetmeye, ilgili emekçilerin savunmasını temin için gerçek imkanları ortaya koyacak olan temsil hakkına sahip sendikaların temsilcilerinin bulunacağı bir il komisyonunda karar verilmelidir. Bu kararlar hakkında bir üst makama ve yargıtaya başvurulabilmelidir.

— Her türlü yeni işçi alımından önce, gayri resmi çalışan işçilerin durumu, resmi bir duruma sokulmalıdır.

sını, ne de kazanılmış hakların kaybını gerektirmeyen bir yolculuk süresine sahip olmalıdırlar. Tatil fırsatıyla Türkiye'ye giden işsiz türkler de aynı haktan yararlanmalıdır. Yıllık iznin gidiş dönüş biletleri üzerindeki yüzde 30 luk indirim, kendi memleketinde gittiği izin yerine kadar geçerli olmalıdır.

● Bir kaç senenin ücretli izninin bir anda kullanılması halinde, sosyal haklar garanti altında olmalıdır.

● Fransız gençleri için olduğu gibi, askerlik hizmetini yerine getirdikten sonra geri dönen türk gençleri için de, iş, kanunca garanti altında olmalıdır.

● Medeni hakların yerine getirilmesi için kolaylıklar, işverenlerce sağlanmalıdır.

● Emeklilik yaşının 60 a indirilmesi ve ücret kaybı olmaksızın çalışma süresinin azaltılması; sağlık ve yaşama şartlarının iyileştirmesi yanısıra, belirli sayıda iş imkanlarının açılmasını da sağlar

Türkiye emekçileri, bütün Fransa emekçileri gibi, çoğu zaman insanlık dışı olan çalışma hızlarını ve işsizliğin artışını göz önüne alan bu taleplerle yakından ilgilidirler.

İşsizlik

● İstiyerek işten ayrılma durumunda: Türkiye işçisinin imzası sadece metin aynı anda Fransızcayla birlikte Türkçe yazılmışsa geçerli olmalıdır.

İşi kaybetme durumunda, Türkiye emekçileri aşağıdaki konularda hakların eşitliğinden, Fransız emekçileriyle aynı şartlar altında yararlanmalıdırlar:

● İşten çıkarılmanın önceden bildirilmesi ve tazminat ödenmesi.

● İş arayan olarak yazılma.

● Yeni bir mesleğe girme.

● Kamu yardımı ve ASSEDİC.

● ASSEDİC, (işten istiyerek ayrılma) ASSEDİC dosyalarının içindeki, işveren tarafından doldurulan belge üzerinde patronun bildirdiklerinin doğruluğunu araştırmalıdır.

● Oturduğu yeri değiştirme durumunda, sosyal güvenlik (hastalık, analık, sakatlık, ölüm ödentileri), işini kaybetmiş Türkiye emekçilerine tamamen sağlanmalıdır.

● İşsiz kalan emekçinin ölümü halinde, nereden otururlarsa otursunlar, eşine ve çocuklarına sağlık tedavileri ve aile ödentileri devam etmelidir.

Okuma yazma öğrenme ve mesleki eğitim öğretim

Temel okuma yazma öğretimi, sürekli meslek eğitimi, özellikle gençler için mesleki olgunlaşmada, Türkiye işçilerinin kendi ülkelerinin ekonomik

hayatına yeniden katılacaklarını düşünerek Türk ekonomisinin ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalıdır.

Türkçe eğitim

● Milli dilde (Fransızca) eğitimden ayrıca, arzu eden bütün Türk işçi çocukları, Fransız Milli Eğitim Bakanlığının sorumluluğu altında parasız Türkçe eğitim görebilmelidirler. İlk, orta ve teknik düzeyde bu eğitimin gerçek ihtiyaçlarına uygun, gerekli krediler Fransız Milli Eğitim Bakanlığınca sağlanmalıdır.

● Okulların yeniden öğretim (ini-

tiation) ve yetiştirme (rattrapage) sınıfları, Türkiye'de ulaşılan öğrenim derecesini tanımalı. Bu sınıflar ve mesleki ön eğitim merkezleri Fransa gençliğinin çıkarlarına uygun bir politika çerçevesinde, genç yabancılar için geliştirilmelidir.

● Yüksek öğrenim de dahil olmak üzere, Türkiye işçilerinin çocuklarına eğitim bursları verilmelidir.

Sendikal hak ve özgürlükler

— Kanunca tanınan sendikal haklar ve seçtikleri sendikal örgüte katılma hakkı ile birlikte, Türkiye emekçilerinin, Fransız emekçileriyle uygulama tam eşitliği fiilen garanti altında olmalıdır.

— Çeşitli sendikal sorumluluklara seçilebilmek veya atanmak için Fransızca anlatmayı bilmek şartı, sendikal örgütleri yönetebilmek veya idare edebilmek için Fransa'da 5 yıl oturmuş olma şartıyla, yönetimlerdeki yabancıların sayısının üçte bir ile sınırlandırılması, 11 Temmuz 1975

tarihli kanunun değiştirilmesiyle ortadan kaldırılmalıdır.

— Türkiye emekçileri, iş uyuşmazlığı mahkemelerine (Conseils de Prud'hommes) seçilebilmelidirler.

Bir daha ki Prud'hommes seçimlerinde oy kullanabilmeleri için bütün hazırlıklar yapılmalıdır.

— Türkçe basın ve bütün diğer sendikal malzemelerin işyerinde dağıtım garantisi altında olmalıdır.

— Türkiye işçilerinin, Sosyal Sigorta ve Aile Yardımları kurumlarında temsil edilmesi sağlanmalıdır.

Kişisel özgürlükler

Fransa'daki Türkiye emekçilerinin kişisel onur ve özgürlükleri bundan böyle polis yönetimine bağlı olmaktan çıkmalı, tanınmış haklara dayalı, aşağıdaki şartlarla teminat altına alınmalıdır:

● Seyahat özgürlüğünü kısıtlayan bütün hükümlerin kaldırılması.

● İçişleri Bakanlığına verilmiş olan sürgün etme ve sınır dışı etme yetkilerinin kaldırılması.

● Ağır suç nedeniyle sürgün, sınır dışı etme, ancak ilgilinin savunmasını yapabileceği, itiraz edip yargıtaya başvurabileceği mahkemelerce kararlandırılmalıdır.

● Fikir özgürlüğü.

● İbadetini yapma ve özellikle dini bayramları kutlama özgürlüğü.

● Demokratik, sportif, kültürel, artistik dernekler kurma ve yönetme hakkı, Fransızlar için olan şartların aynı tanınmalı. Türkiye işçilerine yönelik ulusal kültürlerini koruma ve geliştirmelerini mümkün kılan, demokratik ve sendikal yayınların dağıtım özgürlüğü.

● Fransız polisinin «Teknik Yardım Servisinin» kaldırılması.

● Gerek foyelerde, gerek işyerlerinde tercümanların, Ulusal Göç Bürosu (ONI), ve temsil yetkisi olan sendikalar tarafından seçilmesi.

Lojman ve ailelerin gelmesi

Türkiye işçileri, CGT nin Hak Talepleri Belgesinde yer alan bu konudaki taleplerin sağlanmasıyla yakından ilgilidirler.

Lojman için patronların ödentisi konusunda, Türkiye emekçilerine, Fransız emekçilerle aynı şartlarda bu lojmanlar verilmelidir. Temsil yetkisi olan sendikal örgütler, bu lojmanların verilmesini ve HLM ofisinin reddini fiilen denetleyebilmelidirler.

Bu günkü durumda şu özel tedbirler alınmalıdır:

● İşsiz kalan, iş kazası geçiren ve hasta emekçilerin lojmanlarında kalması.

● Ailelerin birleşmesi konusunda alınmış bütün kısıtlayıcı hükümler ve özellikle yabancı oranının fazla sayıda arttığı gerekçesi kaldırılmalıdır.

Foyerlerde oturanlar

● Gerçekte sağlanan hizmetlere uygun ucuz kiralar.

● Kiralar, işverenler tarafından ücretlerden kesilememeli.

● Foyer Sakinleri Komitelerinin tanınması.

● Foyer Sakinleri Komitelerinin katılımıyla lojman iç yönetmelikleri-

nin gözden geçirilmesi ve demokratikleştirilmesi.

● Genç kızlar ve kadınlar foyelerde oturabilmeliler.

● Foyerde oturanlara bir lojman yardımı verilmesi.

● Foyer sakinlerine kiracı sıfatının tanınması.